

Peygamber Yolunun Hususî Meşakkatleri

(devamı)

Çekenler ve Çektirenler

Nerede hak ve hakikate dellâllık yapan birileri varsa onların karşısında da her zaman ehl-i tuğyan, ehl-i dalâlet ve ehl-i hüsrân olagelmıştır. Nerede ilim ve hikmetle insanların gözlerini hakikate açmaya çalışan adanmış ruhlar varsa, sahip oldukları güç ve imkânlarla onların sesini kesmeye çalışan talihsizler de her zaman olagelmıştır. Her dönemde zift yuvaları ve şeytanî fikirler üreten – ona da fikir denecekse-belli merkezler var olmuştur. Bunlar demagojiyle, propagandayla, makyavelist yollarla geniş kitleleri de iğfal etmişlerdir.

Bunların yanında iki kelime ile dahi olsa zalimlerin yaptıkları haksızlıklara karşı sesini yükseltmeyen “dilsiz şeytanlar” ve dalkavuklar da eksik olmamıştır. Bunlar melekleşmiş insanları şeytan gibi göstermeye çalışan zalimlere alkış tutmuş; zalimlerin yaptıkları haksızlıkları makul, meşru ve hukukî göstermeye çalışmışlardır. Fakat Allah her şeyi görüyor, Kirâmen Kâtibîn her şeyi yazıyor. Kabre girildiğinde her şey anlaşılacak, işte o zaman akı-karayı görecekler.

Kısacası, öteden beri çekenler de çektirenler de hiç eksik olmamıştır. Güç zehirlenmesine uğrayan zalimler bu dünyada başkalarına çektirmişler ama yaptıklarıyla ahiretlerini yıkmışlardır. Öbür tarafa gittiklerinde “ya leytenî, ya leytenî (keşke, keşke)” nidalarıyla teselli arayacaklar fakat oradaki keşkeler fayda vermeyecektir. Dünyada çekenler ise maruz kaldıkları bela ve musibetler vasıtasıyla a'lâ-yı illiyyîn-i kemalâta yükselmişlerdir.

Bu açıdan maruz kalınan felâketler karşısında müteessir olmamak, ümitsizliğe kapılmamak gerekir. Allah'ın izni ve inayetiyle yolun sonunda, çizgisini değiştirmeyenler, sabredenler ve dimdik ayakta duranlar kazançlı çıkacaklardır. Uzak gibi görünen bu akıbet aslında o kadar yakındır ki âdeta burnumuzun dibindedir.

Yaşanan zulümlerin bir küsuf olduğunu unutmayın; çünkü güneşe perde çekilmez. Vakt-i merhunu gelince, murad-ı sübhanî o istikamette tecelli edince bu küsuf da gidecek ve güneş er geç ışığını neşretmeye devam edecektir. Siz asıl, kalbinizle Zât-ı Ulûhiyet arasında bir hüsuflar (ay tutulması) veya küsuf (güneş tutulması) olup olmadığına bakın. Unutmayın ki en büyük küsuf Şems-i Şumûs'a ve Kamer-i Münîr'e karşı yaşanan küsuftur/hüsüftür.

Bunca hırçınlık ve huşunet karşısında elbette üzüntü duyabiliriz. Yediğimiz tekme ve tokatlar bizde bir sarsıntı meydana getirebilir; zira beşeriz. Kocaman bir çınar ağacına bile bir darbe indirilecek olsa dallarında ve yapraklarında bir titreme meydana gelir. Önemli olan durduğunuz yerde kararlı durabilmek, ümit ve recamızı kaybetmeden mevcut şartlar altında gücümüzün yettiği ölçüde yapmamız gerekeni yapmayı sürdürebilmektir. Kimseyi incitmeden ne yâra ne de zülf-ü yâre dokunmadan her daim millî mefkûre dantelâmımızı işlemeye devam edebilmektir. Dün Cenab-ı Hakk'ı ve Ruh-u Seyyidi'l-Enâm'ı memnun etme adına hangi işleri yapıyorsak, bugün de bunları yapmaktan dûr olmamaktır.

Kış Bahar Takip Edecektir

Öte yandan eğer duruşumuzu koruyabilirsek yaşadığımız sıkıntılar immün (bağışıklık) sistemimizi güçlendirecek, bizi yeni stratejiler geliştirmeye sevk edecek ve önümüze yeni fırsatlar çıkaracaktır. Size karşı yapılan insanlık dışı muameleler başkalarında size karşı bir merak hissi uyanmasına, üzerinize mercek tutulmasına vesile olacaktır. Nabzınızı tutacaklar,

kalbinizin ritmine bakacaklardır. Eğer siz de bu evrensel merakı kendinizi anlatma adına iyi değerlendirebilir, ritmin bozuk olmadığını, nabzın düzenli attığını gösterebilerseniz kim bilir belki de hizmet adına yapılan işler bir dünya meselesi hâline gelecek ve Allah Resûlü'nün (sallallâhu aleyhi ve sellem) bişareti tahakkuk edecektir.

Kısacası, her tarafı seller alsa, yürüdüğümüz yollar yürünmez hâle gelse, karşımıza sarp dağlar dikilse bile biz alternatif yol ve yöntemler bularak hedefimize doğru yürümek mecburiyetindeyiz. Çünkü Rehber-i Ekmelimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) öyle yapmıştı. O'nun çektiği şeyler dağların başına inseydi onları paramparça ederdi. Fakat ben onun hiç "of" dediğini bilmiyorum. Mekkeliler kendisini dinlemediklerinde başka alternatifler aramış, Taif'te, Habeşistan'da, Medine'de sesini duyurmaya çalışmıştı. Bir kapıdan kovulduğunda bir diğerinin tokmağına dokunmuş, hiç durmamıştı. Hak ve hakikati anlatma çabaları vahşice mukabelelerle karşılaşsa da O'nun gönlünde kimseye karşı nefret duygusu yoktu. Bu yüzden sevgi ve şefkatle hakikate âşına gönüller aramaya devam etmişti.

Hazreti Âdem'den bu yana hâdiseler aynıyla olmasa da misliyle cereyan etmiştir. Allah, günleri insanlar arasında döndürüp durmuştur. Her gecenin bir neharı, her kışın da bir baharı vardır. Bir de bakmışsınız bütün olumsuzluklar sona ermiş ve yeniden bir bahar gelmiş. Bu açıdan ortalığı kar ve buz kapladı diye meyas olmamalı, çünkü onları hep nevbaharlar takip etmiştir. Bütün şom ağızlar bir araya gelerek büyük bir koro oluştursa ve baharın gelmesine müsaade etmeyeceklerini söyleseler bile Kudret-i Kahire irade-i subhaniyesiyle onların ağzına bir şamar indirecek ve yine baharı getirecektir. Bahardan sonra yaz gelecek, güller açacak, bülbüller şakıyacaktır Allah'ın izni ve inayetiyle. İşte o zaman yarasalar inlerine girecek, saksaganlar hadlerini bilip gül dalından inerek kuytularına sineceklerdir.

Allah'ın gücü her şeye yeter. İsterseniz sözlerimizi Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın (v. 1780) Tevfiznamesi'yle noktalayalım:

“Hak tecellî eyleyince her işi âsân eder,

Halk eder esbabını bir lâhzada ihsan eder.”

[1] Mü'minûn sûresi, 23/112-113.

[2] Bkz.: Hadîd sûresi, 57/13-15.

[3] Ziya Paşa, *Terkîb-i Bend*, s. 8 (Tercî-i Bend ve Terkîb-i Bend, Ahmed Kamil ve şeriki matbaası, İstanbul 1928)

[4] Sâd sûresi, 38/44.

[5] İmam eş-Şâfiî, *Dîvânü'l-İmam eş-Şâfiî*, s.97. (Şirketü Ebi'l-Erkam İbn Ebi'l-Erkam, Beyrut 1995)

[6] Ankebût sûresi, 29/14-5. Kamer sûresi, 54/8-16; Nûh sûresi, 71/1-28.

[7] Bkz.: Ankebût sûresi, 29/15; A'râf sûresi, 7/64.

[8] Bkz.: Enbiyâ sûresi, 21/68-71.

[9] Nisâ sûresi, 4/125; Müslim, iman 193; Tirmizî, menâkıb 1.

[10] Bkz.: Kasas sûresi, 28/3-43.

[11] Bkz.: Nisâ sûresi, 4/164; Buhârî, tevhid 2; Müslim, iman 193.

[12] Bkz.: Buhârî, tevhid 2; Müslim, iman 193.

[13] Bkz.: Nisâ sûresi, 4/157-158.

[14] Bkz.: Bediüzzaman, Sözlük, s. 616 (Otuz Birinci Söz, İkinci Temsil).

[15] Yahya b. Sellâm, *Tefsîru Yaḥyâ b. Sellâm*, 1/117 (1-2, Dâru'l-kütübî'l-ilmîyye, thk.: Dr. Hind Şilebî, Beyrut 2004).

[16] Buhârî, merdâ 3 (bâb başlığı); Tirmizî, zühed 57; İbn Mâce, fiten 23; Dârimî, rikak 67.